

bestemmelser, som §§ 1 og 2 indeholde. Man har der hovedsagelig kunnet følge Lovforslaget; dog var der hos enkelte Medlemmer en Ængstelse til Stede for, at Lovforslagets Bestemmelse om, at to uvillige Mænd skulle være tilstrækkelige til at udtage Prøverne, næppe var heldig, og at Sælgerens Interesser paa den Maade næppe tilstrækkelig repræsenteredes. Man har søgt paa forskellige Maader at komme ud over dette, men har ikke fundet noget egentlig heldigere, undtagen man er gaaet lidt videre med Hensyn til disse to Mænd, idet man foreslaar, at den ene af dem skal være udpeget af Sælgeren, for saa vidt han ønsker det, altsaa at Køberen skal henholde sig til, foruden den af ham selv udpegede Mand, en bestemt af Sælgeren udpeget Mand, naar en saadan forud er udpeget ham. Ellers har Køberen Lov til at henvende sig til to uvillige Mænd, lige meget hvilke. Med Hensyn til Prøveudtagninger i Kjøbenhavn er der stillet det Forslag, at Prøverne skulle udtages af en Mand, som er udnævnt af Grosserersocietetets Komite. Det kan maaske synes, at man her er gaaet Forbrugerne noget nær, idet man altsaa paa en vis Maade siger, at det er Sælgeren, Købmandsstanden, der udnævner den Mand, som skal udtage Prøverne her i Kjøbenhavn, men for de Medlemmer af Udvalget, som nærmest maatte anses for at være Forbrugere, staar det saaledes, at det har ikke saa meget at sige, hvem Personen er, og paa hvilken Maade han vælges, naar det blot er en vederhæftig og uvillig Mand. Man har derfor ikke haft noget imod, at en saadan Mand udnævnes af Grosserersocietetets Komite, og saaledes bliver den, der ved daglig Øvelse og daglig Prøveudtagning vil kunne faa den største og letteste Adgang til at kunne tage Prøver paa en bestemt regelret Maade hver Gang. Man har gjort en mindre Ændring mod Slutningen af Paragraffen, som omhandler Udtagelsen af Prøver af emballerede Varer. I Lovforslaget foreslaas der, at af mindre Sendinger indtil 10 Kollis skulde Udtagning ske af hver enkelt Kollo, og af større Leveringer skulde mindst 10 pCt., dog ikke under 10 Kollis, aabnes. Man er gaaet ned til 5 Kollis paa begge Steder, idet man har ment, at det vilde være en tilstrækkelig garanti.

Lovforslagets § 6 og Ændringsforslagets § 7 omhandler, hvem der skal undersøge de udtagne Prøver, og hvorledes Betalingen skal erlægges. I Lovforslaget foreslaas, at et enkelt Laboratorium, som Landbrugsministeren bliver enig med derom,

skal være den, der skal undersøge de udtagne Prøver. Man har i Udvalget ikke ment at kunne gaa til, at et enkelt Laboratorium saaledes blev Eneindehaver af dette Privilegium. Man har ment, at der dels allerede var flere Laboratorier her i Landet, og dels kan der jo opstaa saadanne, der kunde have de samme Betingelser for at undersøge Prøver, og man har derfor efter forudgaaende Forhandlinger med Ministeren foreslaaet i Stedet for et enkelt Laboratorium at indsætte flere Laboratorier, med hvilke Landbrugsministeren træffer Overenskomst. Men Følgen deraf er jo ogsaa, at naar flere Laboratorier kunne undersøge Prøver, maa der være en Overinstans, et Sted, hvor man kan gaa hen og søge en Kontrolundersøgelse af de Undersøgelser, der ere gjorte af andre Laboratorier, i Tilfælde af, at enten Køber eller Sælger føler sig mindre vel betjent ved den Maade, paa hvilken Laboratoriet har udført Undersøgelsen. En saadan Appellinstans vilde meget naturligt et Statslaboratorium være, men et saadant eksisterer, som bekendt, endnu ikke. Udvalget er gaaet ud fra, at et saadant vil komme, og udtaler som sin Ansknelse, at det vilde være ønskeligt, at et saadant Laboratorium fremkom ikke alene af Hensyn til dette Lovforslag, men af Hensyn til de forskellige bestaaende Love, der allerede nu kræve Undersøgelser ved Laboratorier. Man foreslaar i Ændringsforslaget, at naar et Statslaboratorium opstaaar, skulde disse Undersøgelser foretages af dette. Indtil et saadant imidlertid indrettes, foreslaar man, at Landbohøjskolen skal være Appellinstansen, skal være den øverste Instans, hvor de endelige bindende Undersøgelser foretages. Det er en Selvfølge, at naar et Statslaboratorium indrettes, vil det ogsaa kunne fungere som første Instans; men i saa Tilfælde maa dets Afgørelse lige straks være bindende, der vil selvfølgelig ikke være Grund til fra dette at gaa til nogen Overinstans, man kan ikke gaa til nogen Overinstans, da det selv er Overinstansen, og enhver Undersøgelse fra dette vil altsaa straks være bindende for Parterne.

Med Hensyn til Omkostningerne ved disse Undersøgelser foreslaar Lovforslaget, at for saa vidt Undersøgelsen viser, at der er en Mangel ved den leverede Vare, skulde Omkostningerne betales af Statskassen med Regres til Sælgeren, men for saa vidt der intet findes at bemærke, skal Køberen og Statskassen dele Udgiften. Dette har Udvalget fuldstændigt kunnet slutte sig til,